

sket et overgreb endnu, men der er latent chance for, at der bliver det. Det er op til den unge selv at anmelde.

Hvis vi forestiller os et eksempel: Der er indgået tvangsægteskab, vedkommende er blevet familiesammenført her til Danmark, den unge mand eller den unge kvinde fortryder, jamen så får de da – og har – muligheden for at anmelde deres forældre.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så ser det ikke ud til, at der er flere korte bemærkninger til fru Irene Simonsen. Den næste ordfører er hr. Morten Bødskov.

Kl. 16.00

Morten Bødskov (S):

Nu har beslutningsforslaget her allerede været genstand for en omfattende behandling, så jeg vil løbe hen over et par af de ting, som vi ønsker at fremhæve fra Socialdemokratiets side. Allerstørst begrundelserne for, at vi selvfølgelig er medforslagsstiller på det her forslag:

Det handler, som overskriften rigtigt nok antyder, om, at vi mener, at der er behov for at forstærke indsatsen mod tvangsægteskaber. Vi mener helt principielt, at familiemedlemmer, som er med til at tvinge unge ind i et ægteskab, bryder med ikke bare nogle, men vel alle de grundlæggende principper, som vores samfund bygger på, eksempelvis kønnenes ligestilling, ligestilling og lige ret til at vælge partner. Det er, som vi alle sammen ved, fundamentale principper i vores samfund – principper, som vi i Socialdemokratiet i hvert fald ikke har noget imod at bryste os af, at vi sammen med kvindebevægelsen og arbejderbevægelsen og i øvrigt de andre partier på centrum-venstre-fløjen, som man kalder den i dag, har kæmpet for i mere end 100 år.

Der er diskussioner om, hvor mange tvangsægteskaber der er i Danmark. Nogle siger, at der er få, andre påstår, at der er voldsomt mange. Det er sådan set lidt ligegyldigt. Et er et for meget, som der også står i forslaget, og vi finder nok aldrig nogen sinde rigtig ud af, hvor mange der er, fordi vi også ofte står over for et kulturelt båret fænomen, som kræver det, der er hele pointen i det her forslag, nemlig en politisk vilje til at prioritere en bredt funderet indsats. Det er målet med det her forslag, som jeg bare vil fremhæve et par elementer fra.

Nu har der allerede været ret stor diskussion om forslagens første pind, som det hedder, om at indskrive tvangsægteskaber i straffeloven. Jeg er

nødt til at sige, at det har overrasket mig lidt at høre argumenterne ikke mindst fra Venstres ordfører heroppe, fordi det at ændre og skærpe straffeloven og henvise til, at det kan have en præventiv effekt, er ikke nyt for den nuværende regering. Det er jeg nødt til at sige. Det er sket, stort set hver eneste gang man har ændret straffeloven. Så bliver der argumenteret med, at det vil have en præventiv effekt. Hvorfor? Jo, bl.a. fordi man ved, at domstolene under ingen omstændigheder følger de strafferammer, som man indsætter i loven – de kommer i hvert fald ikke op til toppen af dem. Det er det, man gentagne gange ser. Det er ikke nye argumenter for det fra den nuværende regering.

Vi så det også sidst, vi havde debat om et forslag omkring omskæring. Der fik vi faktisk, efter at Dansk Folkeparti så lyset på det her område, ændret straffeloven efter fuldstændig de samme principper, som der her er tale om. Så det undrer mig meget, at man indtager den position her.

Jeg håber, når Dansk Folkepartis ordfører kommer op på talerstolen, at man så er klar til at se på det her fænomen. For hvad er det, det handler om? Det handler lige så vel, som da vi havde omskæringsdiskussionen, om, at også straffeloven selvfølgelig må indrettes efter de udfordringer, som vores samfund står over for. Det er de bagvedliggende årsager til, at vi ønsker den her præcisering i straffeloven.

Vi er udmærket klar over, at man i dag kan blive straffet for at bruge tvang mod unge mennesker, det er klart, men det her handler om en præventiv effekt. Det handler om, at vi også via straffeloven sender et klart signal om, at fra det danske samfunds side og for den grundlæggende lov, som straffeloven er, handler det simpelt hen om, at vi ikke vil finde os i det. Det skal straffes, og det skal prioriteres. Derfor skal det med.

Derudover ligger der også en række andre vigtige signaler i forslaget, som handler om det, jeg sagde tidligere, nemlig at vi ikke rigtig ved, hvor stort omfanget er. Men så lad os prøve at finde ud af det, lad os prøve at finde ud af, hvad årsagerne er til, at fænomenet eksisterer, og hvor stort omfanget af det er.

Dernæst er der selvfølgelig også en række socialpolitiske tiltag: Kommunerne skal mere på banen. Der skal være et mere udadfarende socialt beredskab, således at de unge, som jo ikke lever her, men rundtomkring i landet, er opmærksomme på, at kommunerne overvåger det her område. Så ved de, at de eventuelt vil kunne